

den Ændring, der er foreslaet af den højtærede Finansminister, og hvorved Skattepromillen forhøjes fra 1,2 til 1,25, faar et lille Paalæg i deres Skat til Staten. Det er de Ejendomme, hvis Værdi ligger mellem 6,500 og 7,900 Kr., for de paa 8,000 Kr. have efter den gældende Lov kun et Fradrag paa 1,000 Kr., saa der hører dette Skattepaalæg op.

Det har egentlig undret mig noget, at den nuværende Regering har villet foreslaa en Ændring, der bevirker et Paalæg i Statsskatten netop for denne Klasse af Ejendomme. Thi disse Landbrug paa mellem 6,500 og 7,900 Kr.s Værdi høre til dem, man i Husmandskredse kalder for de mest ideale, de mest rentable — ja, for saa vidt kan det ogsaa være rigtigt, at de beskattes højere. Det har som sagt undret mig, at et saadant Forslag er fremkommet. Det kan gerne være, at der ikke er noget uretfærdigt i det, men i saa Fald maa disse Ejendomme jo tidligere ikke have været beskattede saa højt, som de egentlig burde. Men stor Forskel er der ikke paa Beskatningen af de smaa Ejendomme. Og man kan sige, at hvis det er retfærdigt nu at give de nævnte Ejendomme et Paalæg i Skat, er der heller ikke tidligere begaaet nogen nævneværdig Uretfærdighed mod de mindre Landejendomme. Det, synes jeg nok, maa blive Resultatet.

For øvrigt betragter jeg de Forslag til Ændringer, som her foreligge, som Fremskridt. De have min Sympati, og jeg vil anbefale dem til velvillig Behandling. Men efter det, jeg har fremført, kan jeg ikke anbefale dem just til uforandret Vedtagelse. Da Sagen nu imidlertid kommer i Udvalg, er det ogsaa rimeligt, at der sker nogen Forandring. For øvrigt kan jeg heller ikke se, at der er saa meget vundet ved at faa Loven vedtaget just i denne Samling. Der er jo nemlig en Bestemmelse om, at de Forandringer, Loven medfører, først skulle træde i Kraft den 1. April 1911, og i saa Fald er der jo god Tid. Jeg vil dog stille det Spørgsmaal: Er det rigtigt, at disse Bestemmelser komme til at træde i Kraft den 1. April? Vilde det ikke være rigtigere, om de traadte i Kraft enten en 1. Januar eller en 1. Juli, der, saa vidt jeg husker, er Begyndelsen til de Skattehalvaar, for hvilke Skatten opkræves. Begynder man ved 1. April, maa man den ene Halvdel af Skattehalvaaret følge de gamle Regler, den anden Halvdel de nye Regler. Men

dette er jo et Forhold, som der ret nemt kan raades Bod paa.

For øvrigt kunde jeg ønske oplyst, hvorledes man tænker sig særlig de nye Bestemmelser om Lejeværdien udført. Det har jo nemlig hidtil været saaledes, at naar man skal have Skattefrihed af Hensyn til Lejeværdien, er det Vurderingsraadene, der i første Linie paa Grundlag af de indgivne Skemaer skulde skønne over, hvorvidt den opgivne Lejeværdi er rigtig eller ej. Hvis den foreliggende Lov skal praktiseres paa lignende Maade, ville Bestemmelserne for de allerfleste Ejendommers Vedkommende først komme til at træde i Kraft ved den næste almindelige Vurdering, der skal foregaa i 1919, eller ogsaa maa der foretages en særlig Vurdering for at konstatere de nye Lejeværdier, medmindre man vil lade de skatteopkrævende Myndigheder foretage disse Forandringer mer eller mindre paa egen Regning og Risiko. Men i saa Fald vil Resultatet vist blive fejlagtigt paa flere Punkter.

Pagh: Skønt jeg i Almindelighed hyl-der den Anskuelse, at man maa være betænkelig ved at røre ved de Grundbyrder, der hvile paa Ejendommene, naar der er Tale om at paalægge højere Afgifter, kan jeg dog ikke andet end se med Sympati paa det foreliggende Lovforslag, og jeg slutter mig derfor gerne til de Udtalelser, der ere gaaede ud paa, at det maa blive behandlet baade hurtigt og med Velvillie. Det afhjælper nemlig nogle Uretfærdigheder, der klæbe ved den nugældende Ejendomsskyldlov, og som særlig have vist sig overfor Haandværkere paa Landet. Det varede ikke længe, efter at vi havde faaet Loven om Ejendomsskyld, før Landhaandværkerne lod høre fra sig, idet de henvendte sig til Regeringen med Anmodning om, at Loven maatte blive revideret.

Jeg maa maaske have Lov til at oplyse, hvorledes Forholdet paa dette Punkt stiller sig efter den nugældende Lov. Efter denne er der kun Vurderingsfradrag paa Haandværkerejendomme, hvis Indehaveren driver sin Næring uden fremmed Medhjælp, altsaa uden saa meget som en Læredreng, og dette Fradrag gælder endda kun Ejendomme af op til 6000 Kr.s Værdi. For Landbrugsejendomme sker der nu et Fradrag paa 2,000 Kr., naar Værdien naar op til 8,000 Kr., og af 1,000 Kr. for Ejendomme af 8,000 til 12,000 Kr.s Værdi, hvorimod der intet tilsvarende